

РЕШЕНИЕ

№ 6234

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **713** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, подадена от „Виваком България“ ЕАД, с адрес в [населено място], представлявано от изпълнителния директор чрез юрк. М. М. срещу отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот, обективиран в Писмо изх. № 2195/11.12.2023г. на директор на дирекция „Местни приходи“ [община].

С жалбата се твърди незаконосъобразност на постановения отказ, поради неспазване на установената форма, липса на материално-правни основания за издаването му и несъответствие с целта на закона. Иска се отказът да бъде отменен като незаконосъобразен, респ. да бъде обявен за нищожен и органът да бъде задължен да издаде исканото удостоверение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител.

Ответникът – директорът на дирекция „Местни приходи“ [община] с писмено становище, чрез юрк. М. Д. оспорва жалбата като недопустима, поради това, че е просрочена. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С удостоверение от 14.09.2023г. нотариус М.П. е удостоверила, че е започнало нотариално производство по издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка

за самостоятелен обект в сграда с идентификатор 3516.502.205.1.39 със застроена площ от 24,30 кв.м. в [населено място], [улица], с молител „Виваком България“ ЕАД и че удостоверението следва да послужи за нанасяне на имота на кадастралната карта и вписването му в кадастралните регистри и за деклариране на имота в Д. при [община].

Жалбоподателят подал в дирекция „Местни приходи“, [община] декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ с вх. № 1998/23.10.2023г. за техническо помещение, находящо се на партерния етаж в жилищна сграда с адрес: [населено място], [улица], за което не притежавал документ за собственост. За обработка на декларацията органът поискал да бъдат представени допълнителни документи – документ за собственост и кадастрална скица.

С писмо от 08.11.2023г. жалбоподателят обяснил целта на подадената декларация – предприети действия за снабдяване с нотариален акт и променил вида на исканата услуга – да бъде издадено удостоверение за данъчна оценка, съгласно чл.3, ал.2 от Приложение №2 от ЗМДТ, което да му послужи за определяне на държавните и нотариални такси в производство по ГПК за снабдяване с документ за собственост. Към писмото приложил искане по образец за предоставяне на тази услуга и схема-проект.

С процесното писмо изх. № 2195/11.12.2023г. директорът на дирекция „Местни приходи“ [община] е посочил, че данъчна оценка за имот, находящ се в гр.К., [улица] проектен идентификатор 3516.502.205.1.39 не може да бъде издадена, тъй като обектът не представлява самостоятелен обект, а част от общи части на сграда с идентификатор 3516.502.205.1.

Представено е удостоверение за приемане на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри № 25-265471-20.09.2023г., изготвено от СГКК [населено място] за самостоятелен обект в сграда с идентификатор 35167.502.205.1, издадено на „Виваком България“ ЕАД, неразделна част от което е графичната част от проекта за изменение, внесен с вх. № 01-521853/15.09.2023г.. Издадена е схема-проект №15-1020201/25.09.2023г. на СГКК С. 3..

ПРАВНА СТРАНА

Издаването на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот е част от производствата по административно обслужване на данъчните субекти от общината по смисъла на чл.88, ал.1 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/. Отказът за издаване на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения е индивидуален административен акт съобразно чл.21, ал.3 от АПК. В § 8 от ПЗР на АПК изрично е указано, че уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, какъвто е и процесният случай, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. В Глава XII от ДОПК "Административно обслужване" е уредено такова производство - по извършване на административни услуги, като в чл.88, ал.1 от ДОПК е посочено, че обслужването по смисъла на тази глава се извършва чрез издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. В чл.92, ал.1 и чл.95 от ДОПК са уредени специфични правила за оспорване по административен и съдебен ред на

отказа за издаване на документ по реда на Глава XII.

Така според разпоредбата на чл.95, ал.3 от ДОПК жалба до съда може да се подаде, след като е изчерпана възможността или е изтекъл срокът за обжалване по административен ред, респ. обжалването по административен ред не е задължително. В случая писмото е съобщено на жалбоподателя на 22.12.2023г.. Жалбата е подадена в АССГ на 10.01.2024г., тоест в законоустановения срок. Оспорването е направено от процесуално легитимирано лице - адресат на акта. Следователно жалбата е процесуално допустима.

Неоснователни са възраженията на ответника за оспорване на мълчалив отказ. Съдът разглежда Писмо изх. № 2195/11.12.2023г. на директора на дирекция „Местни приходи“ [община] като обективизиращо изричен отказ за издаване на документ, който е от значение за признаване и упражняване на права по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК, какъвто е удостоверението по чл.264, ал.1 от кодекса. Изрично в писмото е посочено, че удостоверението не може да бъде издадено.

Съгласно чл.7 от ДОПК органите по приходите притежават компетентност да издават административни актове в производствата, регламентирани в кодекса. Според чл.4, ал.1 и ал.3 от Закон за местните данъци и такси /ЗМДТ/ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. В чл.3, ал.1 от Приложение №2 от ЗМДТ са посочени материално и териториално компетентните органи за определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти и това са служителите на общинската администрация по местонахождение на имота. Предвид изложеното процесното писмо е издадено от материално и териториално компетентния административен орган.

В чл.3, ал.2 от Приложение № 2 към ЗМДТ е посочено, че удостоверение за данъчна оценка се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и данък при придобиване на имущества, за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по ГПК, както и в други предвидени от закона случаи. Съгласно ал.1 на цитираната разпоредба данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в петдневен срок от подаване на искането, а ал.3 от същата разпоредба предвижда, че когато не е подадена декларация за облагане на имота с данък върху недвижимите имоти или са настъпили промени в декларираните характеристики, с искането се подава и декларация по образец. В настоящия случай жалбоподателят е подал искане и декларация по чл.14 от ЗМДТ, а в молба подробно е обяснил, че данъчната оценка му е необходима за пред нотариус за извършване на обстоятелствена проверка по ГПК за снабдяване с документ за собственост.

Процесният административен акт не отговаря на изискването за форма, тъй като не съдържа фактически и правни основания за издаването му, тоест не е мотивиран. Мотивите на акта са от съществено значение за неговата действителност, а наличието им е условие за извършване на последваща съдебна проверка на акта. Мотивите следва да кореспондират с посочената правна норма и с искането. Те следва да сочат и какви фактически констатации е направил административният орган при издаването на акта и въз основа на какви доказателства. В случая отказът е обективизиран в Писмо мотивирано с твърдението, че обектът не представлява самостоятелен обект, за който може да бъде издадена данъчна оценка и без да е посочено правно основание. Мотиви

относно представените от жалбоподателя документи не са изложени, липсва изричен диспозитив за отказ да се издаде поисканата данъчна оценка и не са посочени редът и сроковете за оспорването му. Налице е основание за отмяната му по чл.146, т.2 от АПК.

Тъй като не са изложени фактически и правни основания, въз основа на които административният орган е отказал издаването на исканата данъчна оценка, това препятства упражняването на съдебен контрол. Твърдението, че обектът не е самостоятелен не изпълнява изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения отказ като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по смисъла на чл.146, т.3 от АПК.

Оспореният отказ противоречи и на материалния закон. Изрично в чл.3, ал.2 от Приложение № 2 на ЗМДТ е посочено, че удостоверение за данъчна оценка се издава за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданския процесуален кодекс и в други предвидени от закона случаи. Жалбоподателят е поискал издаване на удостоверение, за да може да бъде определена такса в производство по чл. 587, ал.2 от ГПК. Необосновано е и твърдението, че обектът не е самостоятелен предвид удостоверението на СГКК [населено място] за приетия проект за изменение на КККР за самостоятелен обект в сграда с идентификатор 35167.502.205.1 и графичната част от проекта за изменение.

Предвид изложеното процесният отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да се върне на органа за издаване на поисканото удостоверение.

Искането за обявяване на нищожност на оспорения акт не са налице.

Жалбоподателят не е претендирал присъждане на разноски, а предвид изхода на делото на ответника не се следват.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в Писмо изх. № 2195/11.12.2023г. на директор на дирекция „Местни приходи“ [община] за издаване на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот – самостоятелен обект в сграда, находящ се в [населено място], [улица] проектен идентификатор 35167.502.205.1.39, по подадено искане от „Виваком България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място]. На основание чл.96 от ДОПК ЗАДЪЛЖАВА директор дирекция "Местни данъци" при [община], да издаде удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица] проектен идентификатор 35167.502.205.1.39, по подадено искане от „Виваком България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], в 7-мо дневен срок от получаване на преписката. Решението е окончателно на основание чл.97 от ДОПК.

СЪДИЯ: